

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

Nr 11.

WARSZAWA, DNIA 28 CZERWCA 1929.

ROK XI.

T R E Ś Ć: *Ustawy i rozporządzenia.*

50. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 21 czerwca 1929 r. w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej.
51. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 28 czerwca 1929 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w sprawach karnych.

Ustawy i rozporządzenia.

50.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 21 czerwca 1929 r.

w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 378), oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie pocztowej, ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 181) wprowadza się następujące uzupełnienie:

Rozdział „Należytości dodatkowe” uzupełnia się przez dodanie nowej pozycji:

37) Opłata ryczałtowa za pisma sądowe w sprawach karnych jako przesyłki polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru dla adresatów w siedzibie sądu wysyłającego, za przesyłkę bez względu na wagę, za polecenie i za zwrotne poświadczenie odbioru 60 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

*) Ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 25/6 1929 r. Nr. 44, poz. 370.

51.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości i Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 28 czerwca 1929 r.

o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w sprawach karnych.

Na podstawie art. 651 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 313) oraz art. 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 584) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 378) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pisma sądowe w sprawach karnych, przeznaczone dla adresatów w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych i w okręgu doręczeń pocztowych listonoszów wiejskich, doręcza pocztą na całym obszarze Państwa, jako polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Pisma przeznaczone do doręczenia przez urzędy pocztowe poza miejscem siedziby wysyłającego sądu są wolne od opłaty.

Pisma przeznaczone do doręczenia adresatom w siedzibie sądu wysyłającego podlegają taryfowym opłatom pocztowym.

Opłaty pocztowe będą notowane w wysokości należnej za przesyłki polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru w aktach sprawy jako kosztą postępowania karnego (art. 566 lit. k. p. k.).

Przy doręczaniu pocztą można zarządzić także doręczenie pośpieszne („express”); za takie przesyłki musi być jednak przy wysłaniu uiszczona taryfowa opłata pocztowa przez naklejenie odpowiednich znaczków pocztowych.

§ 2.

Pisma sądowe adresowane do miejscowości, położonych w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu pocztowego i do miejscowości, do których listonosz wiejski nie dochodzi, będą zwracane przez urząd pocztowy wysyłającemu sądowi. Powód zwrotu oznaczony będzie za pomocą przyklepionej na przesyłce kartki z napisem „Sądowi w z powrotem, ponieważ wymieniona w adresie miejscowość znajduje się poza okręgiem doręczeń pocztowych”.

§ 3.

Pisma sądowe, przeznaczone do doręczenia przez pocztę, należy wysyłać przesyłkami poleconymi za zwrotnem poświadczeniem odbioru i oddawać urzędowi pocztowemu zamknięte pieczęcią urzędową. Na zewnętrznej stronie przesyłki należy prócz dokładnego adresu umieścić nazwę wysyłającego sądu, datę pisma (wyroku, postanowienia, zarządzenia) cyframi, sygnaturę sprawy, a jeśli jest więcej pism z tej samej daty, oznaczenie kolejności cyfrą) n. p. 15/29, III. 2. K. 1250/29-II), oraz napis

(u dołu) „Polecony za zwrotnem poświadczeniem odbioru” i „sprawa kar-na wolna od opłaty pocztowej” (§ 1 ust. 2) lub „opłata pocztowa ryczał-towana” (§ 1 ust. 3). Ponadto, jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na ter-min, należy na zewnętrznej jej stronie umieścić napis „Termin dnia . . .”.

Do umieszczenia powyższych napisów należy używać stosownych pieczętek.

§ 4.

Do każdej przesyłki należy dołączyć formularz zwrotnego poświad-czenia odbioru (pokwitowania) według załączonego wzoru Nr. 1. Sekretarz sądowy wypełnia nazwę sądu oraz wpisze w części 1 wzoru datę pisma (wyroku, postanowienia, zarządzenia) cyframi, sygnaturę sprawy, a jeśli wysłano więcej pism z tej samej daty, oznaczenie kolejności cyfrą, oraz adres odbiorcy.

Rozmieszczenie tekstu wzoru będzie przystosowane do jego formatu.

Zwrotne poświadczenia odbioru kolcu zielonego winny być przy-twierdzone do zewnętrznej strony przesyłki w ten sposób, aby bez oddzie-lania poświadczenia można było na nim umieścić odcisk datownika urzę-du nadawczego (§ 5 ust. 3), oraz aby poświadczenie można było oddzielić od przesyłki bez obawy jej uszkodzenia.

§ 5.

Sąd wpisuje każdą przesyłkę pocztową do pocztowej książki nadaw-czej (wzór Nr. 2) z podaniem sygnatury sprawy (§ 4 ust. 1), nazwiska adresata i miejsca przeznaczenia.

Urzędnik, przyjmujący przesyłkę, wpisze pocztowy numer nadawczy, tudzież potwierdzi odbiór swym podpisem i wyciśnięciem datownika.

Urząd pocztowy (agencja), po dokonaniu tych czynności, jako też innych czynności przewidzianych przy przyjęciu poleconych przesyłek li-stowych, winien na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru umieścić odcisk datownika i numer przesyłki według wpisu do księgi przy-jęć przesyłek poleconych (§ 4 ust. ost.).

Do czuwania nad nadejściem zwrotnego poświadczenia odbioru słu-ży siódma przedziałka pocztowej książki nadawczej. Do tej przedziałki należy wpisywać na podstawie zawiadomienia o doręczeniu dzień usku-tecznienia doręczenia.

§ 6.

Urząd pocztowy, w którym oddano przesyłkę sądową poleconą, prześle ją do urzędu pocztowego miejsca przeznaczenia, ten zaś ostatni zarządzi doręczenie przesyłki przez listonosza, który przy doręczeniu sto-sować powinien przepisy zawarte w następujących paragrafach.

§ 7.

Przesyłkę sądową poleconą doręcza się adresatowi w miarę możliwości do rąk własnych.

Adresatowi można doręczyć przesyłkę i poza jego mieszkaniem o ile tożsamość jego osoby nie budzi wątpliwości.

§ 8.

W razie niezastania adresata w domu, listonosz doręczy przesyłkę obecnemu dorosłemu domownikowi adresata, a w braku domownika — sąsiadowi lub dozorczy domu, o ile oświadczą gotowość przyjęcia przesyłki i zobowiążą się doręczyć ją adresatowi (doręczenie zastępcze).

Jeżeli nikt z osób wyżej podanych przesyłki przyjąć nie zechce, lub nie oświadczy gotowości doręczenia jej adresatowi, listonosz pozostawi ją w miejscowym urzędzie gminnym (magistracie lub komisarjacie, ekspozyturze magistratu).

W obu powyższych wypadkach listonosz przybija na drzwiach mieszkania adresata zawiadomienie, komu przesyłkę doręczono (wzór Nr. 3). Określenie „przybicie” obejmuje każde przytwierdzenie, usuwane tylko działaniem zewnętrznym.

§ 9.

Adresat winien własnoręcznym podpisem na zwrotnem poświadczeniu odbioru stwierdzić doręczenie mu przesyłki ze wskazaniem daty doręczenia (część 1 poświadczenia). Listonosz w części 2 poświadczenia, pozostawia ustępy a), c), skreślając ustępy B), d) oraz umieszcza swój podpis pod tak sformułowaną treścią części 2 poświadczenia.

§ 10.

Jeżeli z powodu nieobecności adresata następuje doręczenie zastępcze (§ 8 ust. 1), listonosz odbiera na poświadczeniu w części 1 własnoręczny podpis osoby, której przesyłkę doręczył ze wskazaniem daty doręczenia, w części zaś 2 w ustępie b) poświadczenia umieszcza nazwisko odbiorcy, zaznaczając przez przekreślenie zbędnych wyrazów charakter odbiorcy (domownik, sąsiad, dozorca domu), pozostawia w części 2 ustępy b), c), skreślając ustępy a), d) oraz umieszcza swój podpis pod tak sformułowaną treścią części 2 poświadczenia.

§ 11.

Jeżeli odbiorca jest niepiśmienny lub odmawia podpisu, przepisy §§ 9 i 10 mają zastosowanie z tą zmianą, że listonosz skreśla w części 2 poświadczenia ustęp c), natomiast pozostawia ustęp d), wypełnia go i podpisuje z podaniem daty doręczenia, zaznaczając przez przekreślenie niewłaściwych słów, z jakiego powodu brak podpisu odbiorcy.

§ 12.

Jeżeli z powodu nieznaledzenia nikogo, ktoby chciał przesyłkę przyjąć, złożono ją w urzędzie gminnym (§ 8 ust. 2), listonosz przekreśla w poświadczeniu w całości części 1 i 2, a wypełnia i podpisuje jedynie treść objętą częścią 3.

§ 13.

Po dokonaniu doręczenia listonosz oddaje zwrotne poświadczenie odbioru, wypełnione stosownie do sposobu doręczenia (§§ 9 — 12) urzędowi pocztowemu (agencji) celem zwrotu wysyłającemu sądowi.

Zwrotne poświadczenie odbioru odsyła urząd pocztowy oddawcy (agencja) w kopercie (druk pocztowy) jako przesyłkę zwykłą pod adresem urzędu pocztowego, w którym pismo nadano. Urząd ten doręcza zwrotne poświadczenie odbioru sądowi za pokwitowaniem bądź w książce doręczonych uwiadomień (druk pocztowy), bądź w osobnym notatniku.

§ 14.

Jeżeli pisma doręczyć nie można (n. p. adresat zmarł, nie jest znany, miejsce jego pobytu nie jest wiadome i t. p.), urząd pocztowy (agencja) zwraca je wysyłającemu sądowi z podaniem na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru przyczyny niedoręczenia. Pod tą uwagą listonosz (posłaniec), który pismo miał doręczyć, umieści swój podpis i odcisk datownika.

Jeśli natomiast adresat zmienił adres w obrębie tej samej miejscowości lub w obrębie tego samego okręgu doręczeń, przesyłkę doręcza się w sposób wskazany wyżej pod adresem nowym.

W pozostałych wypadkach, o ile miejsce pobytu adresata jest znane urzędowi pocztowemu, zwraca się przesyłkę sądowi wysyłającemu z zaznaczeniem „że adresat wyprowadził się do”.

§ 15.

Pisma urzędów prokuratorskich w sprawach karnych uważane są na równi z pismami sądowymi.

§ 16.

Jeżeli zawiadomienie o doręczeniu (zwrotne poświadczenie odbioru) na czas do sądu nie nadejdzie, należy o to w wysyłającym urzędzie pocztowym reklamować.

Reklamacje z powodu dokonania wadliwych pokwitowań na zwrotnym poświadczeniu odbioru, jak niemniej z powodu innych nieprawidłowości, zaszłych przy doręczeniu, należy kierować do tego urzędu pocztowego, który doręczenia dokonał (wzór Nr. 4).

Gdy zajdą powody do innych zażaleń na organ pocztowy, któremu poruczono doręczenie, należy zwracać się do właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Sądy, które dotychczas już zarządzały doręczenie pism sądowych w sprawach karnych przez pocztę i używały do tego osobnych druków, używać ich będą nadal do czasu zupełnego ich wyczerpania.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Boerner.*

Wzór Nr. 3 (do § 8 rozp.).

ZAWIADOMIENIE.

o doręczeniu sądowej przesyłki poleconej Nr. nadesłanej przez

Sąd w
Prokuratora Sądu
adresowanej do w

Ponieważ adresata nie zastano przeto oznaczoną wyżej przesyłkę doręczyłem do rąk

ponieważ nikt nie chciał przyjąć przesyłki zostawiłem ją w Urzędzie Gminnym, — Magistracie — Komisarjacie — Ekspozyturze Magistratu.

..... dnia 19 r.
..... (podpis) Listonosz-posłaniec.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i Ministra Poczty i Telegrafów
z dnia 28 czerwca 1929 roku

o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w sprawach karnych.

Do §§ 1 i 17. a) Wobec postanowienia przytoczonego rozporządzenia (§ 1 ustęp 1 rozp.), że poczynawszy od 1 lipca b. r. pisma sądowe w sprawach karnych wysyłane będą przez sądy i doręczane przez pocztę na całym obszarze Państwa jako przesyłki poleczone za zwrotnem poświadczeniem odbioru, równocześnie z dniem 1 lipca b. r. tracą odnośnie tych pism postanowienia rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 lutego 1924 r. L. 1226/Pr. w przedmiocie listów za dowodem doręczenia (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 11 z 1924, poz. 48), na podstawie którego omawiane listy wysyłane były przez sądy na obszarach województw: pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego i doręczane przez pocztę na obszarze całego Państwa jako listy zwykłe za dowodem doręczenia.

b) Wolność od opłat pocztowych pism sądowych w sprawach karnych, doręczanych przez urzędy (agencje) pocztowe poza miejscem siedziby sądu wysyłającego (§ 1 ustęp 2 rozp.) oparta jest na art. 23 punkt 1b) ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii, w brzmieniu rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 378 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 24 poz. 24, poz. 109).

c) Opłata pocztowa za omawiane pisma, przeznaczone do doręczenia adresatom w siedzibie sądu wysyłającego te pisma (§ 1 ustęp 3 rozp.) oparta jest na art. 23 punkt 2 punktu c. I. ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii w brzmieniu rozp. przytoczonego powyżej w punkcie b) niniejszych przepisów wykonawczych. Opłata za te pisma w łącznej kwocie 60 gr., bez względu na wagę (do dopuszczalnej wagi 2.000 gr.), za polecenie i za zwrotne poświadczenie odbioru, ustanowiona została rozp. Ministra P. i T. z dnia 21 czerwca b. r. w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej, które ogłoszone zostało w niniejszym numerze Dz. Urz. M. P. i T.

W sprawie obliczania opłat za omawiane w tym punkcie przesyłki wydane zostanie osobne zarządzenie.

Do § 2) Pisma sądowe w sprawach karnych, przeznaczone dla adresatów, mieszkających poza okręgiem doręczeń urzędu (agencji) pocztowego, względnie listonosza wiejskiego, winny być zwracane sądowi wysyłającemu natychmiast po stwierdzeniu, że nie mogą być doręczone przez

pocztę, t. j. po stwierdzeniu tej okoliczności bezpośrednio po nadejściu do urzędu (agencji) pocztowego względnie przez listonosza.

Do § 3) Przy opracowywaniu pism sądowych w sprawach karnych przez oddawcze urzędy pocztowe, należy zwracać baczną uwagę na pisma oznaczone napisem „Termin dnia ” celem ich terminowego doręczenia.

Do § 4) Ponieważ zwrotne poświadczenia odbioru dołączane będą do omawianych pism, jako przytwierdzone w odpowiedni sposób do kopert, urzędy pocztowe winny w toku wszystkich czynności postępować z temi pismami starannie, aby zapobiedz odpadnięciu i zaginięciu zwrotnych poświadczeń odbioru i w razie potrzeby przymocowywać je odpowiednio do właściwych kopert.

Do § 5) Pisma sądowe w sprawach karnych nadawane będą w urzędach pocztowych zapomocą własnych książek nadawczych, urządzonych do zapisywania do nich pism sądowych zapomocą kalki. Ponieważ pisma te częściowo są wolne od opłat pocztowych, a częściowo podlegają opłacie, każda kategoria tych pism nadawana będzie przez sądy albo zapomocą osobnych książek nadawczych albo zapomocą jednej wspólnej książki, w której jednak każda kategoria pism wpisywana będzie do książek nadawczych w dwu osobnych grupach. W obu wypadkach nadane na pocztę pisma sądowe mają być wpisane do pocztowych ksiąg przyjęć listów poleconych w dwu osobnych pozycjach, a mianowicie osobno listy poleczone wolne od opłaty pocztowej i osobno listy nadane za opłatą ryczałtową, przyczem przy pozycji wpisu pism za opłatą ryczałtową należy wpisać adnotację „ryczałt” i podkreślić ją kolorowym ołówkiem.

Co do innych szczegółów przy wpisywaniu omawianych pism do księgi przyjęć listów poleconych obowiązują przepisy zawarte w zarządzeniu z dnia 21 marca b. r. Nr. 239/V ogłoszonym w (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6 z 1929 r. poz. 24).

Do § 14) W miejscowościach, w których jest więcej urzędów pocztowych ze służbą doręczeń, pisma karno-sądowe przeznaczone dla adresatów, zamieszkałych w okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego w tej samej miejscowości, urząd pocztowy, do którego pismo nadeszło, dosyła je do właściwego oddawczego urzędu pocztowego. Takie samo postępowanie stosować należy do pism karno-sądowych, nadanych przez sąd w jednym z miejscowych urzędów pocztowych, a przeznaczonych dla adresatów, zamieszkałych w okręgu doręczeń innego oddawczego urzędu pocztowego w tej samej miejscowości.

Do § 16) Wzoru reklamacji w sprawach pism karno-sądowych nie zamieszczono w niniejszym dzienniku, gdyż treść jego nie wymaga objaśnienia.

Z postanowieniami, zawartemi w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości i Ministra Poczt i Telegrafów o doręczaniu przez pocztę pism sądowych w sprawach karnych oraz w niniejszych przepisach wykonawczych winny urzędy i agencje pocztowe zapoznać się jak najdokładniej. Dotyczy to szczególnie urzędów i agencji pocztowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, na którym ten dział służby stanowić będzie zupełną nowość.

Nr. 2483/V z dnia 24 czerwca 1929 r.

Cena pojedynczego egzemplarza 30 gr.